

Sygn. akt IV Cz 515/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

W składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

Sędziowie Sądu Okręgowego: Mariusz Struski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. O. (1)

p-ko I. O.

o alimenty

na skutek zażalenia obowiązanego (pozwanego) I. S. –O. na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 2 sierpnia 2013r., sygn.. akt III RC 543/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 515/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku udzielił zabezpieczenia roszczenia o alimenty uprawnionego (powoda) D. O. (2) na czas trwania procesu, przez zobowiązanie obowiązanego (pozwanego) I. S.- O. do łożenia na rzecz uprawnionego alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie, płatnych do 15-go każdego miesiąca do rąk matki M. H. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 2 sierpnia 2013r. a w pozostałej części wniosek o zabezpieczenie oddalił.

Z powyższym rozstrzygnięciem, w części dotyczącej zabezpieczenia powyżej kwoty 300zł. nie zgodził się obowiązanym, który w wywiedzionym przezeń zażaleniu zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na niezasadnym i lakonicznym przyjęciu, że możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają partycypację w kosztach utrzymania powoda na poziomie 450zł. miesięcznie. ich koszt utrzymania. W konkluzji tak postawionych zarzutów pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez udzielenie zabezpieczenia w kwocie 300 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że zakres świadczeń alimentacyjnych, określony w art. 135 § 1 k.p.c., ograniczony jest między innymi poprzez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a zakres tych potrzeb wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez osoby zobowiązane potrzeb ekonomicznych zgodnie z zasadą równej stopy

życiowej (por. wyrok SN z dn. 7.06.1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; uchwał SN z dn. 31.01.1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4).

W realiach niniejszej sprawy, w przypadku małoletniego dziecka pozwanego w zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, naukę, odzież, czy też środki higieniczne, ale także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jego centrum interesów życiowych. Wymaga podkreślenia, iż wysokość kosztów utrzymania podana we wniosku o zabezpieczenie nie została zakwestionowana w zażaleniu. Zdecydowaną większość kosztów związanych z utrzymaniem dziecka zarówno tych związanych z zapewnieniem wyżywienia, ubrań, bieżących środków higieny osobistej, generowanych przez edukację i opiekę oraz wynikających z zapewnienia miejsca zamieszkania ponosi obecnie matka uprawnionego.

Uwzględniając wysokość wydatków należało dojść do przekonania, że określone w zabezpieczeniu alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda są ustalone obecnie na minimalnym poziomie. Ich oznaczenie dokonane przez Sąd I instancji odpowiada zatem w tej mierze usprawiedliwionym potrzebom małoletniego bez przesądzenia o potrzebie ostatecznego ich ustalenia w procesie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd a quo prawidłowo zważył jednocześnie możliwości zarobkowe obojga rodziców. Sąd Rejonowy miał na względzie ustalenia co do osoby pozwanej, które tylko niezaznaczenie różnią się od danych podniesionych w zażaleniu. W tej sytuacji zarzut, błędu w ustaleniach faktycznych uznać należy za nietrafiony. Pozwany, obowiązany do zaspokajania potrzeb małoletniego 14 letniego dziecka nie może zasłaniać się twierdzeniem, że skoro zarabia około 2500zł. miesięcznie to nie jest w stanie zabezpieczyć na czas procesu alimenty w wysokości 400zł. Struktura jego wydatków i zaciąganych zobowiązań musi brać pod uwagę potrzeby dziecka i nie może stać się prostym usprawiedliwieniem dla żądania obniżenia ustalonych w trybie zabezpieczenia rat alimentacyjnych.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę skarżącemu, że niniejsze rozstrzygnięcie nie przesądza wyniku postępowania. Ma jedynie zabezpieczyć byt małoletniego dziecka na czas trwania sprawy. Dopiero w pełni przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoli ocenić zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego oraz finansowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców.

W tej sytuacji, kierując się powyższymi względami, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.